

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

குலசேகரப்பெருமாள் அருளிச்செய்த பெருமாள் திருமோழி
7 - ஆலைநீள் கரும்பு

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

7 - ஆலைநீள் கரும்பு

‡ ஆலை நீள் கரும்பன்னவன் தாலோ *
அம்புயத் தடங்கண்ணினன் தாலோ *
வேலை நீர் நிறத்தன்னவன் தாலோ *
வேழப் போதகம் அன்னவன் தாலோ *
ஏல வார் குழல் என் மகன் தாலோ *
என்றென்றுன்னை என் வாயிடை நிறையத் *
தால் ஒலித்திடும் திருவினை இல்லாத் *
தாயரில் கடை ஆயின தாயே || 7.1 ||

வடிக் கொள் அஞ்சனம் எழுது செம் மலர்க் கண் *
மருவி மேல் இனிதொன்றினை நோக்கி *
முடக்கிச் சேவடி மலர்ச் சிறு கருந்தாள் *
பொலியும் நீர் முகிற் குழவியே போல *
அடக்கியாரச் செஞ்சிறு விரல் அனைத்தும் *
அங்கையோடணைந்தானையிற் கிடந்த *
கிடக்கை கண்டிடப் பெற்றிலன் அந்தோ *
கேசவா ! கெடுவேன் கெடுவேனே || 7.2 ||

முந்தை நன்முறை அன்புடை மகளிர் *
முறை முறை தம் தம் குறங்கிடை இருத்தி *
எந்தையே ! எந்தன் குலப் பெரும் சுடரே *
எழு முகில் கணத்தெழில் கவர் ஏறே *
உந்தை யாவன் என்றுரைப்ப *

நின் செங்கேழ் விரலினும் கடைக் கண்ணினும் காட்ட *
 நந்தன் பெற்றனன் நல் வினை இல்லா *
 நங்கள் கோன் வசுதேவன் பெற்றிலனே || 7.3 ||

களிநிலா எழில் மதி புரை முகமும் *
 கண்ணனே ! திண்கை மார்வும் திண் தோளும் *
 தளி மலர்க் கருங்குழல் பிறை அதுவும் *
 தடங்கொள் தாமரைக் கண்களும் பொலிந்த *
 இளமை இன்பத்தை இன்றென்தன் கண்ணால் *
 பருகு வேற்கிவள் தாயென நினைந்த *
 அளவில் பிள்ளைமை இன்பத்தை இழந்த *
 பாவியேன் எனதாவி நில்லாதே || 7.4 ||

மருவும் நின் திரு நெற்றியில் சுட்டி அசைதர *
 மணி வாயிடை முத்தம் தருதலும் *
 உன்தன் தாதையைப் போலும் வடிவு கண்டு கொண்டு *
 உள்ளம் உள் குளிர *
 விரலைச் செஞ்சிறு வாயிடைச் சேர்த்து *
 வெகுளியாய் நின்றுரைக்கும் அவ்வுரையும் *
 திருவிலேன் ஒன்றும் பெற்றிலேன் *
 எல்லாம் தெய்வ நங்கை யசோதை பெற்றாளே || 7.5 ||

தண்ணந் தாமரைக் கண்ணனே கண்ணா *
 தவழ்ந்தெழுந்து தளர்ந்ததோர் நடையால் *
 மண்ணில் செம் பொடி ஆடி வந்து *
 என்தன் மார்வில் மன்னிடப் பெற்றிலேன் அந்தோ *
 வண்ணச் செஞ்சிறு கைவிரல் அனைத்தும் *
 வாரி வாய்க்கொண்ட அடிசிலின் மிச்சில் *

உண்ணப் பெற்றிலேன் ஓ ! கொடு வினையேன் *
என்னை என் செய்யப் பெற்றதெம் மோயே || 7.6 ||

குழகனே ! எந்தன் கோமளப் பிள்ளாய் *
கோவிந்தா ! என் குடங்கையில் மன்னி *
ஓமுகு பேர் எழில் இளம் சிறு தளிர் போல் *
ஒரு கையால் ஒரு முலை முகம் நெருடா *
மழலை மென்னகை இடை இடை அருளா *
வாயிலே முலை இருக்க என் முகத்தே *
எழில் கொள் நின் திருக் கண்ணினை நோக்கந் தன்னையும் *
இழந்தேன் இழந்தேனே || 7.7 ||

முழுதும் வெண்ணெய் அளைந்து தொட்டுண்ணும் *
முகிழ் இளம் சிறுத் தாமரைக் கையும் *
எழில் கொள் தாம்பு கொண்டடிப்பதற் கெள்கு நிலையும் *
வெண் தயிர் தோய்ந்த செவ்வாயும் *
அழகையும் அஞ்சி நோக்கும் அந்நோக்கும் *
அணி கொள் செஞ்சிறு வாய் நெளிப்பதுவும் *
தொழுகையும் இவை கண்ட அசோதை *
தொல்லை இன்பத்திறுதி கண்டாளே || 7.8 ||

குன்றினால் குடை கவித்ததும் *
கோலக் குரவை கோத்ததும் குடம் ஆட்டும் *
குன்றினால் விளவெறிந்ததும் *
காலால் காளியன் தலை மிதித்ததும் முதலா *
வென்றி சேர் பிள்ளை நல் விளையாட்டம் அனைத்திலும் *
அங்கென் உள்ளம் உள் குளிர *

ஒன்றும் கண்டிடப் பெற்றிலேன் அடியேன் *
காணும் ஆறினி உண்டெனில் அருளே || 7.9 ||

வஞ்ச மேவிய நெஞ்சடைப் பேய்ச்சி *
வரண்டு நார் நரம்பெழக் கரிந்துக்க *
நஞ்சம் ஆர்தரு சுழி முலை அந்தோ *
சுவைத்து நீ அருள் செய்து வளர்ந்தாய் *
கஞ்சன் நாள் கவர் கரு முகில் எந்தாய் *
கடைப்பட்டேன் வறிதே முலை சுமந்து *
தஞ்ச மேல் ஒன்றிலேன் உய்ந்திருந்தேன் *
தக்கதே நல்ல தாயைப் பெற்றாயே || 7.10 ||

‡ மல்லை மா நகர்க்கிறையவன் தன்னை *
வான் செலுத்தி வந்தீங்கணை மாயத்து *
எல்லையில் பிள்ளை செய்வன காணாத் *
தெய்வத் தேவகி புலம்பிய புலம்பல் *
கொல்லி காவலன் மால் அடி முடி மேல் *
கோலமாம் குலசேகரன் சொன்ன *
நல் இசைத் தமிழ் மாலை வல்லார்கள் *
நண்ணுவார் ஒல்லை நாரணன் உலகே || 7.11 ||

அடிவரவு — ஆலை வடி முந்தை களி மருவு தண்ணம் குழகன் முழுதும்
குன்றினால் வஞ்சம் மல்லை மன்னு

ஆலைநீள் கரும்பு முற்றிற்று
குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்